

Hble. Sra. Núria Parlón, consellera d'Interior,

Des de l'Assemblea Nacional Catalana volem expressar el rebuig al contingut, forma i to de l'informe tramès pels Mossos d'Esquadra al Tribunal Suprem, sobre els fets produïts el dia 8 d'agost passat, que queda fora dels paràmetres que ha de seguir una policia democràtica en informes d'aquesta mena.

Incriminació de l'Assemblea i altres organitzacions democràtiques.

És totalment inacceptable que en les consideracions prèvies es parteixi d'una actitud que incrimina aquesta entitat de manera injustificada. Es parla de conceptes com suposades amenaces del «terrorismo nacionalista blanco», que no se sap a què es refereix ni amb quina base es planteja. I seguidament, referent a les convocatòries de manifestacions que, essent actes de llibertat d'expressió i de manifestació protegits com a drets fonamentals, es despleguen un cúmul de despropòsits i d'imputacions que atribueixen a la nostra entitat una relació amb el que denominen «Marxismo leninismo independentista», que es considera **una amenaça alta**; consideracions que no sabem en què es basen. En relació amb els que denomina «Actores Soberanistas», els considera **una amenaça molt alta** envers la possible investidura d'un candidat del PSC i això es fa en base a la posició pública expressada per la nostra entitat contrària al pacte ERC-PSC.

Ens han d'explicar quin sentit té per aquest departament d'Interior i amb quina finalitat parlen **d'amenaces**. Sembla evident que consideren una amenaça la posició crítica envers els pactes d'investidura.

És a dir, que l'acte de manifestació convocat per la nostra entitat per aquest dia al passeig Lluís Companys, després del qual havia de seguir una manifestació fins al Parlament de Catalunya, comunicat d'acord amb el dret constitucionalment reconegut de manifestació, es transforma en una amenaça pels Mossos d'Esquadra.

El que ha de ser la funció de la policia de protegir i garantir el dret a manifestar-se i expressar la discrepància sobre un acord polític i investidura d'un candidat es transforma en un acte d'incriminació. El TEDH ha sentenciat, de manera reiterada, que la llibertat d'expressió continguda en el dret de manifestació és un dret bàsic per a un estat que es consideri democràtic, que té la seva més ampla expressió en l'àmbit polític i que comprèn les actituds plaents i favorables per al poder, però sobretot i necessàriament la protecció de les expressions crítiques, incòmodes i desplaents per a les institucions. Aquest concepte és absolutament ignorat per l'actitud dels Mossos d'Esquadra expressat en aquest

informe.

El llenguatge, la manera en què s'expressa, la tergiversació dels fets i l'actitud incriminatòria que es manifesta envers la nostra organització i d'altres és més propi de la *Brigada Político Social* i les *Brigades d'Informació* de la policia franquista que d'una policia democràtica al servei de les institucions i del poble de Catalunya.

Aquesta actitud i incriminacions fetes cap a una manifestació comunicada seguint els tràmits establerts, suposa un atac a la llibertat d'expressió, de Manifestació i la llibertat d'associació i considera aquestes organitzacions perilloses per discrepar políticament dels acords d'investidura fets pel PSC-ERC i Comuns.

És una acció que ha estat condemnada pel TEDH com a acció desincentivadora envers l'exercici dels drets humans (*chilling effect*) que no poden dur a terme les institucions democràtiques, ja que té com a objectiu crear por i desmotivar els ciutadans en l'exercici dels drets fonamentals.

Amb l'operatiu policial no només no es va garantir aquest dret de manifestació i protesta, sinó que, a més a més, ens defineixen davant del Tribunal Suprem com a entitats perilloses en funció del grau de discrepància davant dels partits que l'informe considera de govern.

Manca de neutralitat.

Tal com és sabut, i reconeixia el president Illa, en l'acte de visita a la central dels Mossos, la policia havia de mantenir una estricta neutralitat en la seva actuació per ser la seva funció la de garantir el lliure exercici dels drets civils i democràtics de la ciutadania. Fet que en aquest informe queda clar que l'actuació del Mossos ha conculcat. No és deure de la policia democràtica incriminar i denunciar les entitats o persones que manifestin discrepàncies davant de les institucions, l'actuació de ls partits o polítics, sinó protegir el lliure exercici de totes les opinions, per incòmodes que siguin.

Un dispositiu totalment desproporcionat.

En l'informe s'ignora que l'Assemblea havia comunicat, no només una concentració al passeig de Lluís Companys, sinó la posterior manifestació fins al Parlament per a mostrar la disconformitat amb el pacte d'investidura.

El dispositiu que va comportar el tancament del parc de la Ciutadella va ser totalment desproporcionat, ja que va anul·lar la manifestació que havíem comunicat. En veure tancat l'accés de l'estació de França que es va establir en el comunicat de la manifestació, la gornació es va repartir per tot el perímetre de la tanca del parc, desorientada davant del fet que no es pogués fer la manifestació fins a la plaça Fiveller del Parlament.

El cos de policia pot prendre mesures per a garantir la seguretat, però el que no pot fer és deixar sense efecte aquest dret com es va fer en privar l'accés dels manifestants fins al Parlament, i tal com

històricament des de la seva restauració el 1932 s'ha produït de manera reiterada fins avui, que s'ha optat per prohibir aquest dret.

No és funció de la policia evitar que els parlamentaris o els membres del govern es puguin sentir-se incòmodes en escoltar les crítiques, encara que siguin vehements i incisives, ja que, com hem comentat que ha establert el TEDH, la seva lliure expressió forma part essencial i necessària de la llibertat d'expressió en un estat per a ser considerat democràtic.

El fet de la prohibició injustificada d'entrar al parc va provocar indignació entre els manifestants, i els que es trobaven a la porta sisena a què fa referència l'informe es van manifestar de manera pacífica. El desacord amb la prohibició absoluta i el legítim desig d'entrar es va manifestar amb una actitud de resistència passiva davant l'actitud dels Mossos per prohibir l'entrada al parc per aquell indret.

Gas pebre llençat contra els manifestants a la porta 6 del parc.

A la plana 17 de l'informe es qualifica l'actitud de resistència passiva dels manifestants expressada a la porta 6, després que els diputats entressin al recinte del parc i es privés de fer-ho als manifestants. Tanmateix, es pot veure en les múltiples filmacions dels fets que l'actitud de resistència passiva dels manifestants es considera d'actitud virulenta per a justificar el fet que s'hagués tirat gas pebre. Es diu literalment: «tal virulència que autoritzo el uso de gas OC».

Considerar un acte de resistència pacífica d'acte de violència virulenta és absolutament injustificat i condemnable, i més quan s'utilitza per a justificar actituds desproporcionades per part d'una policia democràtica.

Aquesta tergiversació dels fets és una constant en l'informe i una manera de fer inacceptable. Sobretot quan es fa per a justificar actuacions desproporcionades com es va fer en llençar el gas pebre, contravenint els protocols exposats pels Mossos d'Esquadra el 2019, quan van presentar públicament els nous mètodes de què disposaven els Mossos per a fer front a manifestacions violentes.

El protocol van dir que establia que el gas només es podria utilitzar contra manifestacions violentes i llançat a una distància que va d'un metre i mig a dos metres, sobre els manifestants que actuessin d'aquesta manera i previ avís per megafonia. En aquest cas, ni la situació era de violència, ni es va llançar adreçat a determinades persones, sinó de manera aèria sobre el conjunt de manifestants, que va afectar en un radi d'una cinquantena de metres, ni tampoc es va fer un avís previ per megafonia, tal com es pot veure en les filmacions.

Aquesta acció va provocar vòmits, irritacions de pell i dificultats greus de respiració a les nombroses persones que hi havia en aquell indret, algunes de les quals encara avui en pateixen els efectes. Persones que van ser ateses pel SEM i els sanitaris de SPI poden donar fe que es van atendre prop d'un centenar de persones afectades. El fet que el gas es llancés en un corredor estret on els manifestants s'acumulaven hauria pogut provocar accidents de persones trepitjades, en recular la

multitud empesa per l'efecte del gas.

Aquest acte injustificat va suposar un tracte degradant cap a les persones que estaven manifestant-se de manera pacífica emprant mètodes de resistència pacífica, que formen part de la llibertat de protesta i manifestació com reconeix una sentència de l'Audiència Provincial de Barcelona.

Qualificar la «desobediència civil» com un fet extremadament violent per justificar la consideració de l'Assemblea com una entitat que suposa una amenaça d'alt risc, com s'exposa a la plana 4 de l'informe, és una nova mostra del menyspreu dels actes en què s'expressa de desacord envers opinions, lleis o fets injustos.

Els manifestants en aquests indrets van expressar el seu desacord amb el dispositiu que impedia manifestar-se a la plaça Fiveller davant del Parlament, amb una actitud de resistència passiva davant de l'actitud dels mossos d'impedir l'entrada al recinte. Una actitud democràtica passiva que no es podia respondre amb mètodes agressius desproporcionats i injustificats que suposen un acte degradant de la policia envers els manifestants.

Per tot això, condemnem els fets desproporcionats i antidemocràtics, tant de l'actuació dels Mossos com del mateix dispositiu policial i el contingut de l'informe policial al TS, i exigim a la consellera d'Interior: una investigació dels fets, l'aclariment de les imputacions fetes contra l'Assemblea i altres entitats democràtiques per aquest informe; demanem que s'investiguin els fets i que es depurin responsabilitats del dispositiu de tancament del parc, de la tirada de gas pebre a la porta 6 i dels responsables de la redacció d'aquest informe, més propi d'una policia no democràtica, i que es prenguin mesures disciplinàries contra els responsables.

Comissió Jurídica

Assemblea Nacional Catalana

Barcelona, 24 d'agost de 2024